

til § 7 er stillet af Flertallet og gaar ud paa at forøge Tilskudet til Tyre ved Statsdyrskuerne med 10,000 Kr. Tilskudet er nu 65,000 Kr., Lovforslaget foreslaar 75,000, Udvalget har foreslaaet at forhøje det til 85,000 Kr. Kommissionen, som var nedsat, har foreslaaet 100,000 Kr. Vi have ikke ment at kunne gaa saa højt, men ere enige med Ministeren om, at 85,000 Kr. kan være passende. Der bliver selvfølgelig flere og flere Dyr, og det er jo rigtigt, at de virkelig gode Tyre kunne blive bevarede saa længe som muligt, og man bør derfor kunne yde en saadan Præmie, at de kunne blive bevarede og ikke skulle gaa saa tidlig bort. Det er forbundet med ret svære Omkostninger at trække disse Tyre til Dyrskuerne, saa naar man ikke kan give nogenlunde Præmie, kan man ikke vente, at de komme frem. — Til § 8 have vi ikke stillet nogen Ændring, idet vi ere tilfredse med Forslaget, saaledes som det er affattet. Der har været Tale om, at vi skulde have foreslaaet, at Fællesforeningerne ogsaa skulde vælge Formændene i Dyrskuekommissionerne, men vi have ikke fundet det rigtigt at stille Ændring derom, idet vi tør gaa ud fra, at Landbrugsministeren vil vide at tage de tilbørlige Hensyn, saaledes at de bedste Mænd der komme paa de bedste Pladser. At vi ellers finde det rigtigt, at Fællesforeningens Bestyrelse vælger Dommerne, er jo altsaa en Selvfølge, da vi ikke have stillet nogen Ændring, og vi maa stærkt hævde, at vi tro, at de Mænd, som ere valgte af Landmændene og valgte med det for Øje at varetage Landbrugets Tarv og navnlig at have Kendskab til Dyr, bedre forstaa at indstille eller udvælge Dommere ved Statskuerne end Amtsraadet. Det maa vi hævde, og det er der ogsaa Enighed om i hele Udvalget. — Til §§ 9, 10 og 11 er der heller ikke stillet Ændringsforslag. De angaa jo allesammen Statsdyrskuerne, Kommissionerne og Statsdyrskuekommissionernes Formænd. Jeg skal herom blot bemærke, at man er jo i al Almindelighed ret godt tilfreds med den Ordning, der er, om der end maaske nok kunde være Grund til enkelte Ændringer. Vi have imidlertid undladt at stille Forslag derom. Men det var maaske ønskeligt, om disse Mænd, der staa i denne fremragende Stilling, for Fremtiden noget mere end hidtil ville optræde som virkelig vejledende, ikke blot paa Dyrskuerne, men ogsaa ved andre Lejligheder. Man ligesom ikke mærker noget til dem uden for disse Dyrskuer, men det vilde være ønskeligt, om man kunde mærke

noget til en Vejledning fra disse fremragende og dygtige Mænd uden for disse enkelte Dage. — Til § 12 er der heller ikke stillet noget Ændringsforslag. Jeg skal blot bemærke, at disse Avlsforeninger, til hvilke der er Tale om at give Tilskud, skulle anbefales af Provinsens Fællesforening. Der tillægges jo Fællesforeningerne ikke saa lidt Indflydelse, men det bør der ogsaa gøres. Det er jo Landmændenes egne Foreninger, hvortil de selv vælge Bestyrelser, og for Fællesforeningerne anbefale disse forskellige Avlsforeninger, kan der ikke af Ministeren forventes Støtte, og det, mener jeg, er meget rigtigt. — Ændringsforslaget til § 13 synes ikke i og for sig at være af nogen stor Betydning, men jeg, og jeg tror hele Udvalget, tillægger det stor Betydning. I Lovforslaget staa, at Statskonsulenten kan anvise Hopper fra Opdrætningsanstalterne til Bedækning ved de Hingste, der faa Støtte gennem Avlsforeningerne. Vi foreslaa her, at Ordene „tilhørende de af Staten støttede Hesteopdrætningsanstalter“ gaa ud, saa at det bliver saaledes, at Statskonsulenten kan anvise Hopper rundt omkring, hvor de staa, enten det saa er hos Foreninger eller hos private, til Bedækning ved de af Staten understøttede Hingste. Skal Hesteavlens fremmes, gælder det om, at de gode Hopper kunne blive holdte til de bedste Hingste. Nu er det mange Gange saa ledes, at de, som nu tilfældigvis — det er jo paa en Maade tilfældigt, men selvfølgelig skyldes det ogsaa deres Dygtighed og Kundskab — ere komne til at eje en udmærket god Hingst, som har slaaet særlig godt an, kunne sige: Jeg vil ikke have flere Hopper holdte til der; han kan altsaa lukke. Men nu siger man: Ville de have Statstilskud til deres Foreninger, maa de hver lade indtil ti Hopper bedække ved deres Hingst, og en Mand kan bo, hvor han vil, enten langt borte eller tæt ved, naar Statskonsulenten mener, han har en Hoppe, der egner sig til at komme til en bestemt Hingst, skulle disse Hesteavlsforeninger lade det ske. Det mener jeg har Betydning for den enkelte Privatmand, som har en saadan god Hoppe; nu er han afskaaret derfra, for Fremtiden bliver der en Mulighed, og det kan blive Vejen for ham til at faa et godt Opdræt, og det vil selvfølgelig være til Hesteavlens Fremme ganske i Almindelighed. For øvrigt er Tilskuddet til Hingstene, som man ser af Lovforslaget, og som ogsaa vi have ment det rigtigt, fordelt efter det Princip, at det højeste, de